

- підвищення мотивації студентів щодо вивчення загальнотехнічних і спеціальних дисциплін, заняття всіма формами творчої діяльності, зокрема, винахідницькою роботою;
- залучення талановитої молоді із числа випускників аспірантури до педагогічної роботи у вищій школі на базі успішної комбінації творчих стимулів самовдосконалення і прийнятної матеріальної задоволеності, досягнення на цій основі необхідної кадрової наступності та стабільності педагогічного колективу базової випускаючої кафедри;
- розширення інформаційного базису навчального процесу в частині наявного вітчизняного та світового досвіду;
- удосконалювання методичного забезпечення основних спеціальних дисциплін для аудиторної, і особливо, самостійної роботи студентів;
- створення банку актуальних завдань на виконання курсових і випускних кваліфікаційних робіт за реальною виробничою тематикою.

О.В. Романенко

ВПЛИВ ЕМОЦІЙ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Емоції справляють вплив на усі сфери людського життя, в тому числі і на навчання. Існують переконливі дані, які свідчать про те, що емоції є найважливішим фактором регуляції процесів пізнання. Так, емоційна забарвленість - одна з умов, що визначає довільну увагу та здатність запам'ятовувати. Вона може суттєво забезпечити або ускладнити довільну регуляцію цих процесів.

Однак, незважаючи на досить сильний вплив емоцій на успіх у навчанні, більшість викладачів дотримуються думки: головне в педагогіці - це добре знати свою науку та вміти логічно послідовно її викласти, а решта - справа слухачів. В результаті такого ставлення працездатність слухачів знижується на 30-40 %.

Мистецтво навчання - це мистецтво пробуджувати в юних душах допитливість, а потім задовольняти її. А здорова жива допитливість буває лише при хорошому настрої... Щоб перетравити знання, треба ковтати його з апетитом», - пише А.Франс. Таким чином, однією з важливих умов, за яких виникає і розвивається інтерес до навчання, підвищується активність слухачів, є яскравість, емоційність навчального матеріалу, схвильованість, захопленість самого вчителя.

Існуюча професійна підготовка викладача, певним чином, дає йому деякі уявлення про те, як формуються знання, вміння, навички, але вона не дає жодних відомостей про те, як створювати емоційний фон занять.

З огляду на це, викладачі досить рідко роблять спроби розбудити уяву слухача, його фантазію, інтуїцію, емоції. Інакше кажучи, освітні

інститути розвивають функції лівої (аналітичної) півкулі мозку, нехтуючи при цьому правою (інтуїтивною) півкулею, хоча відомо, що спільна робота обох півкуль мозку значно підвищує інтенсивність розумової діяльності людини. Тому не дивно, що чинна освітня система з чіткою послідовністю продукує нудьгу та страх, позитивні емоції мають винятковий характер.

Отже, як бачимо, така пильна увага до формування позитивних емоцій у слухачів під час навчання не випадкова. Емоційно-позитивне ставлення до навчання стимулює пізнавально-розумову активність слухачів, підвищує їх працездатність на 30-40 %, робить життя повноцінним і цікавим, забезпечує міцне здоров'я.

О.О. Матвієнко, А.О. Шевченко

ІННОВАЦІЙНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ТВОРЧИЙ ПІДХІД ДО ВИКЛАДАННЯ

Перехід України до ринкової економіки привів до того, що у значній частини молоді сформовано недостатній рівень ділової і соціальної активності, відсутний ряд якостей, що не дозволяє успішно працювати в колективі в нових економічних умовах. Зростання конкуренції на ринку праці ставлять до всіх працівників незалежно від сфери їх діяльності специфічні вимоги: свободи дій, заповзятливості, самостійності, творчих здібностей, ділової активності.

Особливого значення сьогодні набувають такі якості робітників, як професіоналізм, компетентність, творча активність, здатність навчатися протягом всього життя.

У зв'язку з цим в освіті впроваджуються і дедалі розвиваються нові інноваційні педагогічні технології, які створюють умови формування всебічно розвинутої людини. Навчальний процес посилюється використанням активних і інтерактивних методів навчання, направлених на розвиток творчого мислення, формування відчуття самостійності, рішучості, відповідальності, вміння гнучко адаптуватися у змінних життєвих ситуаціях, самостійно критично мислити, бути комунікабельним, вміти працювати в колективі і бути максимально наближеним до умов виробництва.

Основними джерелами і складовими частинами інноваційних педагогічних технологій є:

- а) соціальні перетворення і нове педагогічне мислення;
- б) наука (педагогіка, психологія, соціологія тощо);
- в) передовий перспективний досвід;
- г) досвід минулого, вітчизняний і зарубіжний;
- д) етнопедагогіка (народна педагогіка).